

ОСТАВАЙ С' БОГОМЪ ТЪРНОВО!

„Оставай с' Богомъ, Търново!
 Оставамы та изново,
 За миличка наукъ
 Днесъ тръгвамы отъ тука.
 Ты менъ си, Търновъ, много
 милъ,
 Зашто у тебъ съмъ ся родилъ.
 За тебе сълзы проливамъ
 И къмъ Еленж отивамъ;
 Догдѣ бѣхъ ученикъ по-новъ,
 Седѣлъ да ся учж въ Свищовъ
 Еленж сега намирамъ,
 И тичамъ не ся спирамъ.
 Когато ясна мѣсечина
 Надъ Дунавскатж тишинж
 Свѣтъше още лъщеше
 Граматиката ся четеше;
 Хемъ плачахъ, Търново, хемъ
 четѣхъ!